Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31292
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

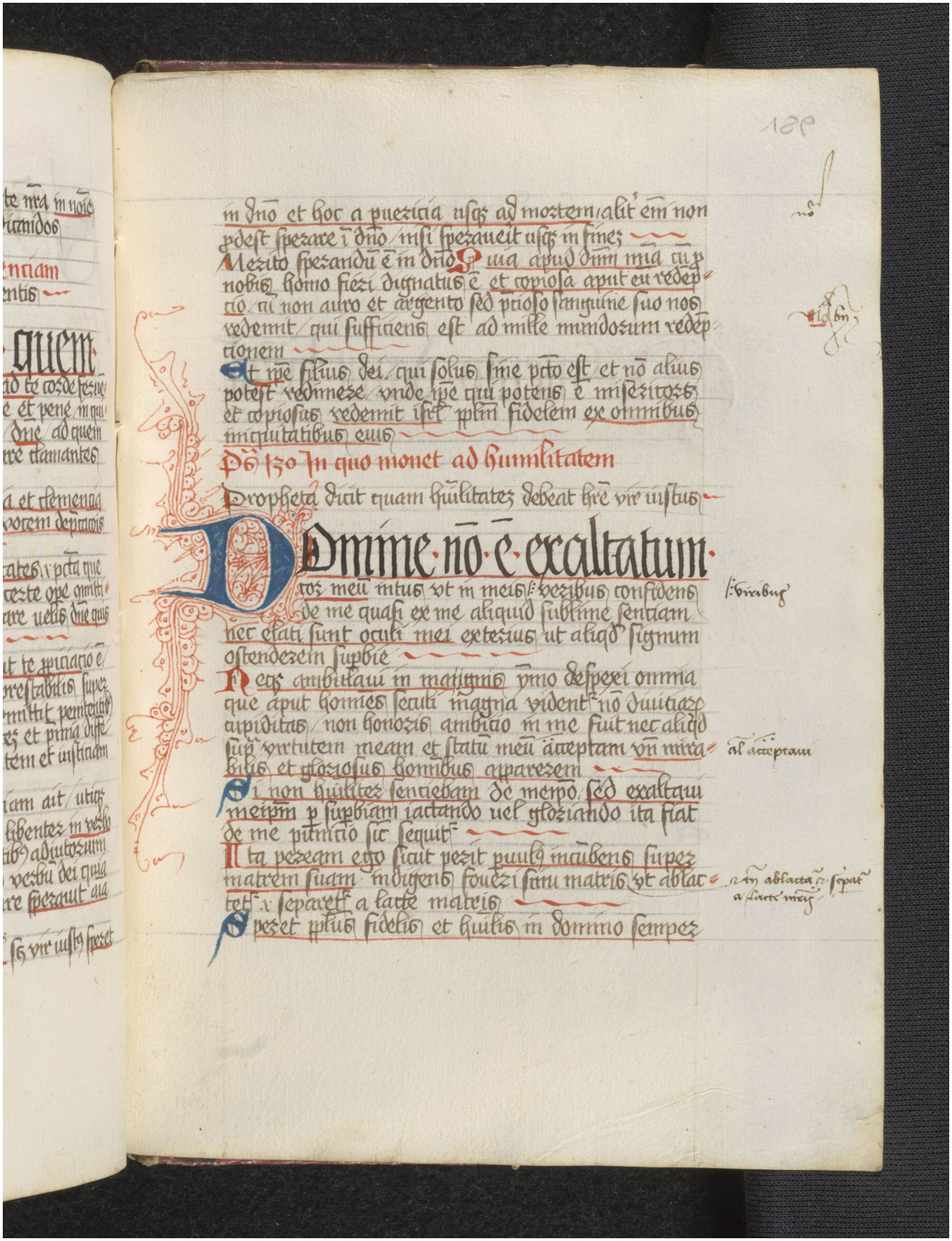

189

in dno et hoc a puericia usq ad mortem, alit' em non
pdest speranre i dno nisi speraueit usq in finem
Merito sperandu e in dno Qua apud dnm mia cu p
nobis homo fiezi dignatus e et copiosa apud eu redep
cio cu non auro et argento sed pciosa sanguine suo nos
redemit qui sufficiens est ad mille mundozum redep
cionem
Et ipe filius dei qui solus sme pcio est et no alius
potest redimere vnde ipe qui potens e misezicoz
et copiosus redemit isrl plm fidelem ex omnibus
iniquitatibus eius
Dn 130 In quo monet ad humilitatem
Propheta dicit quam humilitatem debeat hre vir iustus
Domine no e exaltatum
cor meu mtus vt in meis verbis confidens
de me quasi ex me aliquid sublime sentiam
nec elati sunt oculi mei extezius ut aliqd signum
ostendezem supbie
Neq ambulaui in magnis vmo despexi omnia
que apud homines seculi magna vident no diuitiazu
cupiditas non honozis ambicio in me fuit nec aliqd
sup virtutem meam et statu meu acceptam vn mira
bilis et glozioso hominibus apparezem
Si non humilitez sentiebam de meipo sed exaltaui
meipm p supbiam iactando uel glozianda ita fiat
de me punicio sic sequit
Ita pezeam ego sicut pezit puuls maibens super
matrem suam indigens fouezi sinu matris vt ablac
tet. vel separet a lacte matris
Speret plus fidelis et humilis in domino semper